

tion af børnepornografisk materiale i forbindelse med de nye teknologier, som vi kender som Internettet, hvor vi jo i dag har en højere straf feramme for den erhvervsmæssige udbredelse af børnepornografien.

Vi er ved den blotte besiddelse heraf klar til at indføre strengere straffebestemmelse i lovgivningen og vil også se på besiddelsesreglerne i øvrigt, for vi kan jo se, at besiddelse af børnepornografisk materiale i dag i høj grad består i det at trække det via Internettet, og her har vi behov for at justere lovgivningen. Så vi er fra regeringens side meget optaget af, alt hvad vi kan gøre for at beskytte børn og forhindre de seksuelle overgreb mod børn.

Jeg kan også i den forbindelse nævne, at der under regeringens Børneudvalg er nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter fra Socialministeriet, Undervisningsministeriet, Sundhedsministeriet, Kulturministeriet og Justitsministeriet, og det er arbejdsgruppens opgave at udarbejde en samlet status over indsatsen på området og i lyset heraf overveje, hvordan en eventuel yderligere indsats mest hensigtsmæssigt kan tilrettelægges.

I det beslutningsforslag, som førstebehandles i dag, opfordres regeringen til at oprette et register over pædofile. Et sådant register skulle sikre, at dømt pædofile effektivt afskæres fra at arbejde med børn og unge.

Som det næppe kan være forslagsstilleren ukendt, sker der allerede i dag en central registrering af personers straffbare forhold i Det Centrale Kriminalregister. Registret indeholder således selvfølgelig også oplysninger om de personer, der har forbrudt sig imod børn.

Justitsministeriet har inden for rammerne af registerlovgivningen fastsat forskrifter for registret, som regulerer registrets indhold og anvendelse. Forskrifterne, som er offentligt tilgængelige, indeholder i § 43 en bestemmelse, hvorefter Rigspolitichefen efter begæring kan udstede straffeattester til offentlig brug til en lang række offentlige myndigheder. Således kan f.eks. amtsråd og kommunalbestyrelser m.v. indhente oplysninger om eventuelle straffbare forhold for personer, der søger ansættelse ved daginstitutioner for børn samt døgninstitutioner, rådgivningscentre for børn og unge.

Hvad er det så for nogle oplysninger, der kan udleveres? Det er bl.a. oplysninger om alle afgørelser om overtrædelse af straffeloven, herunder altså også afgørelser om pædofile forhold

og andre seksualforbrydelser. Afgørelserne vil fremgå af straffeattesten og vil først blive slettet, når der er forløbet 10 år fra løsladelsen fra afsoningen af en hæfte- eller fængselsstraf.

Det synes vanskeligt at se, hvilken funktion det skulle have at oprette endnu et register. Det vil jo ikke, for så vidt angår tidligere domme, kunne indeholde andre oplysninger end dem, der allerede er adgang til via Det Centrale Kriminalregister. Hvorfor så oprette et nyt register? Det ville være et slag for bureaukratiet, og det er vel ikke målet i sig selv.

Spørgsmålet om eventuelt at oprette et særligt register over pædofile har i øvrigt været drøftet med Rigspolitichefen i forbindelse med det tværministerielle fremadrettede arbejde, som jeg nævnte indledningsvis. Rigspolitichefen har givet klart udtryk for, at der ikke er behov for at oprette et særligt register over pædofile. Også Rigspolitichefen peger i den forbindelse på, at der allerede i dag er mulighed for at indhente oplysninger om eventuelle straffbare forhold i forbindelse med ansættelse af medarbejdere, eksempelvis netop i daginstitutioner m.v.

Sammenfattende er det min og regeringens opfattelse, at de gældende regler udgør et godt værn imod, at der ansættes personer i daginstitutioner m.v., der tidligere er dømt for seksualforbrydelser mod børn. I den forbindelse er det naturligvis en forudsætning, at de eksisterende muligheder, vi allerede har til rådighed i dag for at indhente straffeattester, rent faktisk udnyttes i praksis. Og det er naturligvis op til kommunerne, til de offentlige myndigheder og institutioner, der beskæftiger sig med børn og unge, selv at afgøre, om de vil benytte sig af den mulighed.

Efter regeringens opfattelse er der således ikke behov for at oprette et nyt register som det, der stilles forslag om, fordi vi allerede har et register i dag, hvor man i op til 10 år efter, at en person har afsonet en straf for pædofili, kan få oplysningerne fra Det Centrale Kriminalregister. Og som enhver ved, så har offentlige myndigheder den adgang, og oplysningerne kan man få, ikke bare i de 5 år, vi kender fra den personlige straffeattest, men i 10 år efter. Derfor bygger bemærkningerne i beslutningsforslaget også på den misforståelse, at det alene er 5 år, for det er faktisk i 10 år, man kan få oplysningerne. Det er baggrunden for, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget.